

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 36. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm2172.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Skabelses-Bogen.

I Begyndelsen skabde Gud Himlen og Jorden, og det skedte, da Mulmet rugede over døde Vande, da aandede Gud derover og satte Skiel mellem Lys og Mørke og Dag og Nat, mellem Himmel og Jord og Land og Strand, og i sex Dage skabde Han Verden, som blev tilsyne. Det kostede Ham Altsammen kun et Ord, thi, saasnart Han kaldte, kom baade *Lyset* og *Livet*, i alle de Skikkelser, Han fandt for godt at nævne, saa der blev Soel og Maane og Stjerner paa Himlen og Fugle i Luften og Fiske i Havet og Græs og Blomster og allehaande Træer og Dyr paa Jorden.

Men omsider, paa den sjette Dag, sagde Gud: lad os nu skabe *Mennesket*, i vort Billede og efter vor Lignelse, til at herske over hele Jorden med al dens Kryb, over Fiskene i Havet og Fuglene i Luften, og Han skabde Manden (Adam) af en Jord-Klimp, men blæste *Livs-Aande* i hans Næse, saa Mennesket blev til en levende Sjæl, og Han skabde Kvinden (Eva) af Mandens Side, mens han sov, og da *Adam* vaagnede og saae hende, sagde han: denne Gang er det Been af mine Been og Kiød af mit Kiød, derfor skal hun kaldes Mandinde, thi hun er taget af Manden. Og Gud velsignede Mennesket og sagde: vorder frugtbare og mangfoldige og opfylder Jorden og gjør eder den *underdanig*! Og Gud saae alt det, Han havde gjort, og see, det var Altsammen saare godt, og Han hvilede paa den syvende Dag og helligede den, til et Minde derom, og det er Oprindelsen til Verden, Mennesket og Hvile-Dagen!

Hermed begynder den ypperste og ældste Bog i Verden, som er *Jødernes* Hellige Skrift, og dette Folk troer endnu derpaa, naturligviis ikke som et menneskeligt Vidnesbyrd om hvad intet Øie saae og intet Øre hørde, men som en *Guddommelig Aabenbaring*. Hvorvidt nu derved skal forstaaes Andet end det med Guddoms-Aande oplivede Menneskes Grund-Anskuelse af Skabningen og Skaberen, derom kan Man tvistes, men *guddommelig* er alle Dage denne Forestilling om Verdens Ophav, thi den er, som ingen Anden, baade Guddommen værdig og passende til Menneske-Aandens høieste Flugt og til Hjertets dybeste Rørelser, uden at selv Spidsfindigheden har kunnet opdage et eneste Træk deri, som streed mod en *unægtelig Sandhed*; thi selv om det var en saadan, at somme *Bjerge* er langt ældre end den Slægt, der begynder med *Adam*, da bortfaldt derved vel endeel Bøger af vore Skrift-Kloge, men ikke en Tøddel af Skabelses-Bogen!